

»I den nuværende situation er det derfor ikke et principielt valg mellem at følge FN-sporet eller gå enegang sammen med USA, som nogen gerne vil fremstille det. ... Men det er og bliver et politisk valg, om man vil stille sig på USA's og Storbritanniens side eller overlade også næste halvleg til den irakiske leders dødsensfarlige julelege. Det er af stor betydning, at der er en bred politisk opbakning, når danske soldater skal sendes ud i verden og sætte livet på spil. Det ansvar påhviler både regering og opposition.«

I 1998 havde Socialdemokratiet regeringsmagten og mente, at Saddam Hussein skulle afvæbnes, og der var man parat til at sætte militær magt bag. Det samme var en ansvarlig opposition bestående af Det Konservative Folkeparti og Venstre.

Her i 2003, hvor Saddam er blevet en endnu værre despot og diktator, mener Socialdemokratiet fortsat, at Saddam skal afvæbnes, men det skal bare ikke ske militært lige nu. Hvad er der sket, siden hr. Nyrup Rasmussen sagde: Vi står med jer hele vejen skulder ved skulder – bortset fra at Socialdemokratiet er kommet i opposition?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Hr. Frank Jensen var i sin ordførertale inde på spørgsmålet om det nordiske samarbejde. Jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen ud fra det, som hr. Frank Jensen sagde om, at Danmark var ved at isolere sig fra vores nordiske venner, om det ikke var tilfældet, at man også i 1998 havde et Norden, der var splittet. Var der ikke nordiske lande, også i 1998, der havde forskellige holdninger, dengang Socialdemokratiet havde regeringsmagten?

Og endelig vil jeg også gerne bede hr. Frank Jensen svare på det spørgsmål, han meget klart blev stillet før, om der ikke er én, blot én socialdemokrat, som også er medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe, der vil støtte en militær afvæbning af Saddam Hussein på nuværende tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Til fru Severinsen: Spørgsmålet om Tjetjenien er jo relevant i forhold til, hvordan regimer og styre i verden kan bruge den fortolkning af folkeretten, vi her lægger til grund; at det altså ikke kræver en sanktionering i FN's Sikkerhedsråd at intervenere militært enten imod sin egen befolk-

ning, et mindretal i sin egen befolkning eller på tværs af landegrænserne.

Jeg ved godt, at der her er gamle resolutioner, men det, som alle var enige om den 8. november sidste år, var, at den resolution, som Sikkerhedsrådet vedtog, ikke var adgangsbillet til at intervenere militært. Det er krævet, at Sikkerhedsrådet kom tilbage – og ikke »considered«, som er blevet brugt i argumentationen her under debatten tidligere i dag, men at der skulle træffes en beslutning. Det er jo derfor, den amerikanske præsident også har søgt det, men man ville ikke acceptere, at Blix kom tilbage og gang på gang sagde, at de gjorde fremskridt.

Til spørgsmålet om, hvorvidt vi håber på, at koalitionen vinder: Naturligvis. Der er jo slet ingen tvivl om, at koalitionen, så spinkel som den er, har en overvældende militær styrke, som jo også allerede har fået irakiske soldater til at nedlægge våbnene. Så det er jo overhovedet ikke det, vi drøfter.

Kl. 11.45

Selvfølger skal Saddam Hussein afvæbnes, det kan kun gå for langsomt, som jeg har sagt. Men problemet er, at med den beslutning, man her har truffet, har man splittet verden. Man har splittet FN, ydmyget FN, man har splittet NATO, man har splittet EU, og det var ikke nødvendigt, for at give 1 eller 2 måneder mere.

Jeg bliver spurgt, hvor lang tid vi vil lade gå, hvor meget længere tid vi vil give. Og der har Blix jo selv sagt det: Det drejer sig om 1-2 måneder.

Hvis Blix var kommet dér og havde sagt til Sikkerhedsrådet, at man ikke kunne gøre fremskridt, at han ville gøre det samme, som Richard Butler gjorde i 1998, så ville vi have støttet det. Så kunne regeringen have forventet fuld opbakning.

Og jeg kan sige, at der er lige så fuld afstandtagen i den socialdemokratiske folketingsgruppe i dag. Alle socialdemokratiske medlemmer vil stemme imod beslutningsforslaget.

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg sige: Nu har man jo læst op af, hvad den tidligere socialdemokratiske forsvarsminister Hans Hækkerup har skrevet. Og det er jo meget morsomt at stå og læse op, hvad tidligere ministre har skrevet. Jeg vil ikke ulejlige fru Pia Christmas-Møller med at stå og læse ledere op fra en tidligere konservativ forsvarsminister og bede fru Pia Christmas-Møller om at forsvare de standpunkter. For der tror jeg nu nok, at den tidligere forsvarsminister hr. Hans Engel også har andre opfattelser